

Sygn. akt *XVII AmA 7/23*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Maciej Kruszyński
------------------	-----------------------

po rozpoznaniu 29 czerwca 2023 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **J. A.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania **J. A. od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 30 września 2022 roku, numer (...)**

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od J. A. na rzecz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Maciej Kruszyński

Sygn. akt XVII AmA 7/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 września 2022 r. nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Pozwany, Prezes UOKIK):

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r., poz. 275) (dalej u.o.k.i.k.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, nałożył na J. A., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: (...)J. A. w miejscowości D. (dalej Powódka), karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych), stanowiącą równowartość 2.174,20 euro (dwa tysiące sto siedemdziesiąt cztery euro 20/100), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w wezwaniach z dnia 9 września 2021 r. oraz 11 października 2021 r., wystosowanych w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie (...);

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) (dalej k.p.a.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, obciążył J. A., prowadzącą działalność

gospodarczą pod firmą: (...)J. A. w miejscowości D. kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej określonej w pkt I niniejszej decyzji w wysokości 12,40 zł (słownie: dwanaście 40/100 złotych) oraz zobowiązał do ich zwrotu na swoją rzecz w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Odwołanie od przedmiotowej Decyzji złożyła Powódka, zarzucając tej Decyzji rażąco niewspółmierność nałożonej na Powódkę kary oraz naruszenie art. 111 ust. 2 u.o.k.i.k. poprzez niewzięcie pod uwagę przy wymierzaniu kary okoliczności łagodzących. W konsekwencji Powódka wniosła o zmianę zaskarżonej Decyzji poprzez uchYLENIE nałożonej na nią kary pieniężnej, a ewentualnie w razie nie poparcia argumentacji odwołania o wymierzenie kary w kwocie 1000 zł.

W uzasadnieniu odwołania Powódka wskazała, że postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w Decyzji prowadzone jest w sprawie ustalenia, czy jej działalność prowadzi do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów a dotyczy wzorca umowy o świadczenie usług żłobkowych, zgodnie z którym rodzic/opiekun prawny jest zobowiązany do zapłaty na rzecz żłobka opłaty administracyjnej w wysokości 400 zł, podczas gdy w przypadku rezygnacji z usług Powódka zwraca rodzicowi/opiekunowi tę kwotę. Z powyższego Powódka wywiodła, że w postępowaniu związanym ze zwrotem kwoty 400 zł wymierzono jej karę za nieudzielenie w terminie informacji wynoszącą 25-krotność przedmiotu postępowania. Powódka podniosła, że jest to wartość rażąco wysoka, nieadekwatna i niesprawiedliwa.

Powódka zaznaczyła, że organ nie wziął pod uwagę również innych okoliczności, które powinny wpłynąć na ukształtowanie kary, jak fakt, iż jest to pierwsze naruszenie przez Powódkę przepisów u.o.k.i.k., który przemawia za jej zmniejszeniem. Ponadto Powódka zauważyła, że mimo, iż poza wyznaczonym terminem, to jednak z własnej inicjatywy podjęła działanie, odpowiedziała na wezwanie i udzieliła niezbędnych w sprawie informacji. Przyznała, że faktycznie odpowiedź była spóźniona, lecz nastąpiła w pierwszym możliwym terminie, biorąc pod uwagę jej sytuację życiową.

Powódka wskazała, że w dniu (...) złożyła zawiadomienie o (...) przez M. A. (...) J. A. i M. A. byli (...), jednak informacja o tym, że J. A. chce (...) doprowadziła do konfliktu, w związku z którym Powódka czuła się zagrożona.

Powódka podniosła, (...)sprawy zakończyły się skierowaniem na drogę postępowania egzekucyjnego przez wierzyciela J.A.,

W związku z tym konfliktem doszło między innymi do zdarzenia z dnia (...), kiedy M. A. użył przemocy i gróźb popełnienia przestępstwa na szkodę J. A., oraz zdarzenia z dnia (...), kiedy M. A. czekał na J. A. (...).

Na potwierdzenie powyższego Powódka przedłożyła postanowienie Prokuratury Rejonowej S. w S. z dnia (...)o umorzeniu śledztwa w zakresie (...) J. A.. Jak podała, w uzasadnieniu postanowienia opisane są wskazane wyżej okoliczności a choć postępowanie w zakresie przestępstwa (...)zostało umorzone, materiał dowodowy pozwolił na wyłączenie do odrębnego postępowania materiałów w zakresie czynu z dnia (...) kwalifikowanego z art. 191 § 1 Kodeksu karnego.

Powódka podkreśliła, iż w konsekwencji powyższego żyła przez wiele miesięcy w niepokoju zarówno w kwestii własnego bezpieczeństwa, jak i bezpieczeństwa dzieci pochodzących z jej związku z M. A. (...)oraz jej obecnego partnera. Fakt opóźnienia w odpowiedzi na wezwanie wynikał więc z komplikacji w życiu osobistym.

Zdaniem strony Powodowej okoliczności powyższe stanowią okoliczności łagodzące i powinny wpłynąć na odstąpienie od ukarania strony, a co najmniej na zmniejszenie wymiaru kary.

Reasumując, Powódka wywiodła, że nałożona na nią kara w wysokości 10 000 zł jest karą zbyt dotkliwą, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu postępowania głównego oraz okoliczności osobiste strony. Powódka dodała, że ma na utrzymaniu trójkę dzieci, które utrzymuje niemal samodzielnie, gdyż alimenty zasądzone są na chwilę obecną jedynie na małoletnią córkę, podczas gdy jej synowie studiują i nie mają możliwości pogodzenia studiów dziennych z pracą zarobkową pozwalającą im na samodzielnie utrzymanie się.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w Decyzji, wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem nr (...) z dnia 9 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia czy działalność przedsiębiorcy J. A. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: (...) w P. prowadzi do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów. Postępowanie prowadzone jest pod sygnaturą (...).

(dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego k. 3 akt adm.)

Pismem z dnia 9 września 2021 r., na podstawie art. 50 u.o.k.i.k. Prezes Urzędu wezwał J. A. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: (...) w P. (obecnie: (...) J. A. w miejscowości D.) do przekazania informacji na potrzeby wskazanego postępowania wyjaśniającego. W wezwaniu określono 14-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi. Wezwanie, zgodnie z art. 50 ust. 2 pkt 4 u.o.k.i.k., zawierało pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

(dowód: wezwanie k. 4- 5 akt adm., kopia karty z pocztowej książki nadawczej dot. nadania przesyłki k. 6 akt adm.)

Zgodnie z danymi z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) aktualnymi na dzień sporządzenia powyższego wezwania adresem do doręczeń właściwym dla Powódki był: (...), (...)-(...) P., toteż na taki adres zostało wysłane ww. wezwanie (okoliczność niesporna, dowód: kopia karty z pocztowej książki nadawczej dot. nadania korespondencji k. 6 akt adm.).

Pismo z dnia 9 września 2021 r. zostało odebrane w dniu 13 września 2021 r. (okoliczność niesporna).

Z uwagi na nieudzielenie odpowiedzi w wyznaczonym terminie Prezes Urzędu ponownie wysłał do Powódki wezwanie, co uczynił pismem z dnia 11 października 2021 r., również tym razem określając jej 14-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi.

(dowód: wezwanie k. 7 akt adm., kopia karty z pocztowej książki nadawczej dot. nadania korespondencji k. 8 akt adm.)

Przed wysyłką ponownego wezwania zostało ustalone, że 24 września 2021 r. dokonano zmiany we wpisie w CEIDG. Powódka zmieniła firmę, pod którą prowadzi działalność gospodarczą z (...) na (...) J. A. oraz adres do doręczeń, którym od 24 września 2021 r. jest: ul. (...), (...)-(...) D..

(okoliczność niesporna, dowód: wydruk z CEIDG w aktach adm.)

Wezwanie zostało odebrane przez Powódkę pod nowym adresem w dniu 20 października 2021 r., jednak ponownie nie udzieliła na nie odpowiedzi w terminie (okoliczność niesporna).

Wobec braku odpowiedzi na oba skierowane do Powódki wezwania, postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2022 r. nr (...), Prezes UOKiK wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na J. A., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: (...) J. A. w miejscowości D., kary pieniężnej w związku z nieudzieleniem informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. w wezwaniach z dnia 9 września 2021 r. oraz 11 października 2021 r., wystosowanych w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie (...). O powyższym zawiadomiono Powódkę, wzywając ją do ustosunkowania się do postawionych jej zarzutów.

(dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania k. 1 akt adm., zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 9 akt adm.)

Równocześnie w poczet dowodów w ww. postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostały włączone postanowieniem następujące dokumenty:

1. postanowienie nr (...) z dnia 9 września 2021 r.,
2. wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 9 września 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania,
3. wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 11 października 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania.

(dowód: postanowienie o zaliczeniu materiału w poczet dowodów k. 2 akt adm.)

Powódka, pismem z dnia 23 czerwca 2022 r., złożyła wyjaśnienia w zakresie stosowanego wzorca umownego, w tym pobierania i zwrotu opłaty rekrutacyjnej. Przekazała także żądane przez Prezesa Urzędu wzorce umów i deklaracje podatkowe. W ocenie Powódki stosowany przez nią wzorzec nie zawiera niedozwolonych postanowień umowy, co powoduje, że nie powinna być na nią nakładana kara pieniężna. Powódka nie ustosunkowała się przy tym do nieudzielenia żądanych informacji w terminie.

(dowód: pismo Powódki z dnia 23 czerwca 2022 r. z załącznikami k. 12- 47a akt adm.)

Pismem z dnia 8 września 2022 r. zawiadomiono Powódkę o zakończeniu postępowania oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiałem i możliwości złożenia ewentualnych wniosków.

(dowód: zawiadomienie k. 48 akt adm.)

Powódka nie skorzystała z ww. uprawnienia (okoliczność niesporna).

W dniu 30 września 2022 r. Prezes UOKiK wydał zaskarżoną Decyzję (dowód: Decyzja k. 49- 52 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych w sprawie dokumentów, których autentyczność nie była podważana przez żadną ze stron postępowania a i Sąd nie miał podstaw by odmówić im wiarygodności, jak też w oparciu o niekwestionowane twierdzenia stron.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja Prezesa UOKiK jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa.

Stosownie do art. treści 50 ust. 1 u.o.k.i.k. przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Żądanie Prezesa UOKiK, zgodnie z art. 50 ust. 2 u.o.k.i.k., powinno zawierać:

- wskazanie zakresu informacji;
- wskazanie celu żądania;
- wskazanie terminu udzielenia informacji;
- pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z ww. żądaniem jest zatem przekazanie wymaganej informacji. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. jest bowiem wiążące dla przedsiębiorcy.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes UOKiK może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 u.o.k.i.k. dotyczy przy tym nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes UOKiK może zobligować do udzielania informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy.

W toku postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia czy działalność J. A. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: (...) J. A. w miejscowości D. prowadzi do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów, organ wystosował zatem do Powódki będącej przedsiębiorcą dwa wezwania, z dnia 9 września i 11 października 2021 r., do podania informacji w zakresie prowadzonej przez Powódkę działalności. Obydwa wezwania zostały skierowane na aktualne adresy Powódki ujawnione w CEIDG.

W niniejszej sprawie poza sporem jest, że wystosowane do Powódki wezwania pod adres widniejący w CEIDG zostały przez nią odebrane, aczkolwiek nie udzieliła ona na nie odpowiedzi w określonym terminie.

W tym stanie rzeczy zastosowanie znalazł art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k., zgodnie z którym Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 10 ust. 9, art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3, art. 23c ust. 3, art. 28 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W ocenie Sądu nałożenie na Powódkę kary jest celowe, ponieważ zaniechanie Powódki w udzieleniu odpowiedzi na skierowane do niej wezwania znacznie opóźniło uzyskanie niezbędnych informacji, mających znaczenie dla przedmiotu prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

Jak stanowi art. 111 ust. 1 pkt 3 u.o.k.i.k. Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także, w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 oraz w art. 108 ust. 2 i 3 - wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Przy czym w myśl art. 111 ust. 2 u.o.k.i.k., ustalając wysokość kar pieniężnych zgodnie z ust. 1 Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Zdaniem Sądu Prezes UOKiK rozpatrzył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary.

Przede wszystkim należy podnieść, że Powódka pomimo odebrania kierowanych do niej przez organ pism z 9 września i 11 października 2021 r., zawierających wezwania do podania określonych informacji w ramach toczącego się postępowania wyjaśniającego, nie udzieliła odpowiedzi na żadne z tych wezwań. Wprawdzie Powódka tłumaczyła to komplikacjami, jakie pojawiły się w jej życiu prywatnym, poczuciem zagrożenia ze strony byłego męża, z którym prowadziła sprawy sądowe i który w jej mniemaniu dopuścił się czynów zabronionych. Tym niemniej nie można uznać, iż przedstawione przez nią okoliczności wyłączają konieczność reagowania na wezwania organu działającego na rzecz konsumentów, z którymi Powódka nawiązuje stosunki umowne w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Tym bardziej, że Powódce wyznaczono dwutygodniowy termin na udzielenie pierwszej odpowiedzi i ponownie dwutygodniowy termin na udzielenie odpowiedzi, której nie nadesłała za pierwszym razem, czyli praktycznie miała miesiąc na podanie informacji, których ostatecznie nie przekazała. Nie zwróciła się przy tym o ewentualne przedłużenie tego terminu, mimo, iż otrzymała pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd oraz o ewentualnym zastosowaniu art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. i możliwości nałożenia kary pieniężnej. Powódka uzyskała zatem informację

o konsekwencjach pozostawienia wezwania organu bez odpowiedzi a jednak świadomie jej nie przedstawiła. Tymczasem na skutek jej zaniechań Prezes UOKiK nie mógł zebrać potrzebnych informacji i zakończyć prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia czy działalność Powódki prowadzi do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów. Zaniechanie Powódki utrudniło zatem w istotnym stopniu dokonanie ustaleń przez organ a w rezultacie utrudniło sprawny i efektywny przebieg ww. postępowania wyjaśniającego w sprawie dotyczącej jej działalności.

Poza sporem jest okoliczność, iż Powódka przekazała ostatecznie żądane informacje, aczkolwiek nie z własnej inicjatywy, bowiem dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na nią kary, w piśmie z 23 czerwca 2022 r., tak więc dopiero po około 8 miesiącach w obawie przed karą, pomijając przy tym we wskazanym piśmie przyczyny swoich zaniechań.

Równocześnie zostało wzięte pod uwagę, że Powódka po raz pierwszy naruszyła przepisy u.o.k.i.k.

Tym niemniej w ocenie Sądu wszystkie okoliczności łącznie przemawiają za ustaleniem kary w wysokości 10 000 zł stanowiącej równowartość 2174,20 euro.

Kara w tej wysokości stanowić będzie odpowiednią dolegliwość oraz wpłynie na zdyscyplinowanie Powódki, jak i zniechęcenie do podobnych naruszeń w przyszłości. Prewencja indywidualna pozwoli zatem na zapobiegnięcie sytuacji ponownego nieudzielenia informacji, nieprzekazania dokumentów, która spowodowałaby opóźnienie lub wręcz uniemożliwiła realizację przez Prezesa UOKiK jego zadań ustawowych. Kara w tej wysokości zadziała też, w ramach prewencji ogólnej, odstrasżająco na inne podmioty, tak aby nie kalkulowało się im dopuszczanie takich naruszeń.

Nałożona kara, mając więc charakter dyscyplinujący przyczyni się również do realizacji postulatu ekonomiki postępowania.

Dziesięciokrotnie mniejsza kara nie spełniłaby zaś swojej funkcji, stąd też wniosek Powódki o jej zmniejszenie do kwoty 1000 zł nie mógł zostać uwzględniony.

Należy też zaznaczyć, że nie było podstaw, aby kara za nieudzielenie przez Powódkę informacji została ustalona adekwatnie do kwoty 400 zł, którą zgodnie ze stosowanym przez Powódkę postanowieniem wzorca umowy o świadczenie usług żłobkowych ma uiścić rodzic/opiekun prawny jako opłatę administracyjną na rzecz żłobka, gdyż kwota ta nie stanowi wartości przedmiotu postępowania, które jest prowadzone w kierunku, czy działalność Powódki prowadzi do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów. Jednocześnie Prezes UOKiK nie jest związany kwotą występującą w badanym w postępowaniu postanowieniu wzorca skoro musi kierować się ustawą, nakładając karę w wysokości określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k., biorąc pod uwagę dyrektywy z art. 111 ust. 1 pkt 3 u.o.k.i.k.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez Powódkę odwołanie na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, Powódkę należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

Sędzia SO Maciej Kruszyński

(...)

Sędzia SO Maciej Kruszyński